

RETTELSE
(Forslagsstiller ændret)

10. oktober 2019

EM2019/34

I henhold til § 33, stk. 1, i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ændre cirkulære om gældende kontantydelse, således at vederlaget for almindelige plejefamilier med virkning fra 1. januar 2020 fastsættes til 8.000 kr. månedligt.

(Siumuts Medlemmer af Inatsisartut)

Begrundelse:

Plejefamilierne oplever, at vederlaget er for lavt, og at det ikke dækker de omkostninger, der er forbundet med at have et plejebarn. Og vederlaget har betydning for mulighederne for at rekruttere og fastholde plejefamilier.

Dette var to centrale konklusioner i den undersøgelse, som Deloitte foretog for Naalakkersuisut i 2012.

Desværre synes situationen i dag at være omtrent den samme: Plejefamilierne oplever, at vederlaget er for lavt, og det er vanskeligt at rekruttere og fastholde plejefamilier.

Vederlaget og de kost-, tøj- og lommepenge, som plejefamilierne modtager til barnet, blev ganske vist med virkning fra 1. januar 2018 forhøjet på baggrund af et beslutningsforslag¹, som Inatsisartut vedtog året før. Forhøjelsen kompenserede plejefamilierne for den inflations-udhuling, som havde fundet sted gennem de ganske mange år, der var gået siden seneste regulering.

Men der blev ikke tale om den vederlagsforhøjelse, som Familie- og Sundhedsudvalget ellers lagde op til i udvalgets betænkning. Heri opfordrede udvalget til, at det almindelige plejevederlag pr. 1. januar 2018 skulle forhøjes til 8.000 kr. om måneden. I første omgang valgte Naalakkersuisut imidlertid at nøjes med en inflationskompensation på ca. 900 kr. om måneden. Det månedlige vederlag blev dermed fastsat til 5.028 kr. – altså ca. 3.000 kr. mindre, om hvad Familie- og Sundhedsudvalget mente ville være et rimeligt niveau.

¹ FM 2017/104

Jeg har god forståelse for, at Naalakkersuisut dengang ønskede at tænke spørgsmålet om vederlag og arbejdsforhold ind i den plejefamiliestrategi, som Naalakkersuisut havde til hensigt at udarbejde i løbet af 2018.

Nu, hvor vi har lagt 2018 bag os, forekommer det mig imidlertid at være på høje tid, at der tages skridt til en reel forbedring af plejefamiliernes vilkår, således som Deloitte i 2012 har anbefalet.

Det bør ikke glemmes, at alternativet til familiepleje ofte vil være institutionsanbringelse, som er langt, langt dyrere for samfundet.

Og at den indsats, som plejefamilierne yder, bør belønnes på en måde, som afspejler samfundets påskønnelse.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

En forhøjelse af plejevederlagt på knap 3.000 kr. om måneden vil indebære en samlet merudgift på knap 15,6 mio. kr. om året, beregnet ud fra hvad kommunerne brugte i 2015.

Der henvises herved til Naalakkersuisuts besvarelse af § 37-spørgsmål nr. 22/2017.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget vil for almindelige (d.v.s. ikke-professionelle) plejefamilier indebære en vederlagsforhøjelse på 2.972 kr. om måneden før skat før skat.